Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (siedma rozšírená komora)

z 23. júla 2025*

„Spoločná rybárska politika – Uznesenie IOTC o riadení zariadení na koncentráciu rýb – Námietka Komisie – Zamietnutie žiadosti o vnútorné preskúmanie – Článok 10 ods. 1 nariadenia (ES) č. 1367/2006 – Akt, proti ktorému je možné podať žiadosť o vnútorné preskúmanie – Pojem ‚ustanovenia, ktoré môžu byť v rozpore s právom životného prostredia' – Článok 2 ods. 1 písm. f) nariadenia č. 1367/2006"

Vo veci T-1049/23,

Bloom, so sídlom v Paríži (Francúzsko), v zastúpení: F. Lafforgue, advokát,

žalobkyňa,

ktorú v konaní podporuje:

Blue Marine Foundation, so sídlom v Londýne (Spojené kráľovstvo), v zastúpení: P. de Bandt a C. Binet, advokáti,

vedľajšia účastníčka konania,

proti

Európskej komisii, v zastúpení: A. Dawes, B. Hofstötter a D. Milanowska, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorú v konaní podporujú:

Španielske kráľovstvo, v zastúpení: A. Pérez-Zurita Gutiérrez a A. Gavela Llopis, splnomocnené zástupkyne,

a

Francúzska republika, v zastúpení: B. Fodda, M. de Lisi, B. Travard a P. Chansou, splnomocnení zástupcovia,

vedľajší účastníci konania,

* Jazyk konania: francúzština.

VŠEOBECNÝ SÚD (siedma rozšírená komora),

v zložení: predsedníčka komory K. Kowalik-Bańczyk, sudcovia E. Buttigieg, G. Hesse (spravodajca), I. Dimitrakopoulos a B. Ricziová,

tajomník: P. Nuñez Ruiz, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania,

po pojednávaní z 13. februára 2025,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Svojou žalobou podanou na základe článku 263 ZFEÚ sa žalobkyňa, organizácia Bloom, domáha zrušenia rozhodnutia Európskej komisie z 30. augusta 2023, ktorým bola jej žiadosť o vnútorné preskúmanie z 11. mája 2023 týkajúca sa rozhodnutia Komisie o námietke voči uzneseniu Komisie pre tuniaky z Indického oceánu (IOTC) o riadení zariadení na zhlukovanie rýb (ďalej len „FAD“) č. 23/02 v oblasti pôsobnosti zamietnutá ako neprípustná (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“).

Okolnosti predchádzajúce sporu

2 Žalobkyňa je mimovládna organizácia (MVO), ktorej cieľom je prispievať k zachovaniu morskej biodiverzity a morských biotopov.

3 IOTC je medzinárodná organizácia, ktorá sa zameriava na zachovanie zdrojov tuniaka v Indickom oceáne a ktorej je Európska únia zmluvnou stranou na základe rozhodnutia Rady 95/399/ES z 18. septembra 1995 o pristúpení spoločenstva k Dohode o založení [IOTC] (Ú. v. ES L 236, 1995, s. 24; Mim. vyd. 04/002, s. 232).

4 Podľa článku IX ods. 1 Dohody o založení [IOTC] (Ú. v. ES L 236, 1995, s. 25; Mim. vyd. 04/002, s. 233) „môže [táto organizácia] dvojtretinovou väčšinou svojich… členov prijímať opatrenia pre zachovanie a riadenie záväzné pre členov [IOTC]“.

5 V článku IX ods. 5 dohody o založení [IOTC] sa uvádza:

„Ktorýkoľvek člen [IOTC] môže počas 120 dní od určeného dátumu alebo počas iného obdobia určeného [IOTC] podať námietku proti opatreniu pre zachovanie a riadenie prijatému podľa odseku 1. Člen [IOTC], ktorý podal proti opatreniu námietku, ním nie je viazaný. Ktorýkoľvek ďalší člen [IOTC] môže podobne podať námietku počas ďalšieho 60-dňového obdobia od uplynutia 120-dňového obdobia. …“

6 Článok IX ods. 6 dohody o založení [IOTC] znie:

„Ak sú námietky voči opatreniu prijatému podľa odseku 1 vznesené viac ako jednou tretinou členov [IOTC], ďalší členovia nie sú týmto opatrením viazaní; to však žiadnemu z nich nebráni v jeho uskutočňovaní.“

7 Rozhodnutie Rady (EÚ) 2019/860 zo 14. mája 2019 o pozícii, ktorá sa má v mene únie zaujať v [IOTC], a o zrušení rozhodnutia z 19. mája 2014 o pozícii, ktorá sa má v mene Únie zaujať v IOTC (Ú. v. EÚ L 140, 2019, s. 33), stanovuje pozíciu, ktorú má Únia zaujať v IOTC na obdobie rokov 2019 – 2023. Príloha I k rozhodnutiu 2019/860 obsahuje „zásady“ a „smerovanie úsilia“. Podľa bodu 2 písm. f) tejto prílohy Únia vyvíja v relevantných prípadoch úsilie o podporu IOTC pri prijímaní opatrení na riadenie používania FAD, najmä s cieľom zlepšiť zber údajov, presne kvantifikovať, sledovať a monitorovať používanie FAD, znižovať ich vplyv na zraniteľné populácie tuniakov a zmierňovať ich potenciálne účinky na cieľové a necieľové druhy, ako aj na ekosystém.

8 V prílohe II k rozhodnutiu 2019/860 sa vymedzuje postup, ktorý sa uplatňuje na každoročné prijímanie pozície Únie, pričom sa v nej stanovuje, že:

„Pred každým zasadnutím IOTC sa v prípade, že tento orgán je vyzvaný prijať rozhodnutia s právnymi účinkami pre Úniu, podniknú kroky potrebné na to, aby sa v pozícii, ktorá sa má vyjadriť v mene Únie, zohľadnili najnovšie vedecké a iné relevantné informácie predložené Komisii v súlade so zásadami a smerovaním úsilia stanovenými v prílohe I.

Na tento účel a na základe daných informácií Komisia predloží Rade na diskusiu a schválenie konkrétnych aspektov navrhovanej špecifikácie pozície Únie písomný dokument, v ktorom uvedie informácie o navrhovanej špecifikácii pozície Únie, a to v dostatočnom predstihu pred každým zasadnutím IOTC.

Ak v priebehu zasadnutia IOTC, a to ani priamo na mieste, nemožno dosiahnuť dohodu o tom, aby sa v pozícii Únie zohľadnili nové prvky, záležitosť sa postúpi Rade alebo jej prípravným orgánom.“

9 IOTC na svojom šiestom mimoriadnom zasadnutí, ktoré sa konalo od 3. do 5. februára 2023, prijala uznesenie č. 23/02 o riadení FAD. FAD sú umelé plávajúce systémy na prilákanie rýb s cieľom uľahčiť rybolov. Uvedené uznesenie stanovovalo najmä postupné znižovanie počtu unášaných FAD, ktoré sú povolené na jednu loď, vytvorenie registra unášaných FAD s cieľom zvýšiť transparentnosť a monitorovanie týchto zariadení a zákaz unášaných FAD v Indickom oceáne po dobu 72 dní každý jeden rok.

10 Podľa druhého odôvodnenia uznesenia č. 23/02 články 5 a 6 dohody o uplatňovaní ustanovení Dohovoru Organizácie Spojených národov o morskom práve z 10. decembra 1982, týkajúcich sa ochrany a využívania transzonálnych populácií rýb a populácií rýb migrujúcich na veľké vzdialenosti [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 189, 1998, s. 17), vyžadujú, aby štáty vo veľkej miere uplatňovali zásadu predbežnej opatrnosti na ochranu, riadenie a využívanie populácií rýb migrujúcich na veľké vzdialenosti, a to s cieľom chrániť živé morské zdroje a zachovať morské prostredie.

11 Podľa tretieho odôvodnenia uznesenia č. 23/02 v rámci uplatňovania zásady predbežnej opatrnosti článok 6 dohody uvedenej v bode 10 vyššie vyžaduje, aby štáty boli obozretnejšie v prípade, že sú informácie neisté, nespoľahlivé alebo neprimerané, a zakazuje uvádzať nedostatok primeraných vedeckých informácií ako dôvod na to, že sa prijatie ochranných a riadiacich opatrení odloží na neskôr alebo že sa tieto opatrenia neprijmú vôbec.

12 Komisia 11. apríla 2023 vzniesla v mene Únie námietku v zmysle článku IX ods. 5 dohody o založení [IOTC] proti uzneseniu č. 23/02 (ďalej len: „sporná námietka“) (pozri bod 5 vyššie). Vo vysvetľujúcom liste v podstate uvádza, že vykonanie uvedeného uznesenia predstavuje

neprimeranú záťaž pre flotily plavidiel s kruhovými záťahovými sieťami, ba dokonca že toto vykonanie je prakticky nemožné. Okrem toho opatrenia uvedené v tomto uznesení nie sú podložené vedeckými dôkazmi.

13 Ďalších desať členov IOTC podalo námietky proti uzneseniu č. 23/02 v lehotách stanovených v článku IX ods. 5 dohody o založení [IOTC]. Toto uznesenie sa preto na základe odseku 6 toho istého článku nestalo záväzným (pozri body 5 a 6 vyššie).

14 Dňa 11. mája 2023 podala žalobkyňa Komisii žiadosť o vnútorné preskúmanie spornej námietky na základe článku 10 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1367/2006 zo 6. septembra 2006 o uplatňovaní ustanovení Aarhuského dohovoru o prístupe k informáciám, účasti verejnosti na rozhodovacom procese a prístupe k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia na inštitúcie a orgány Únie (Ú. v. EÚ L 264, 2006, s. 13), zmeneného nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2021/1767 zo 6. októbra 2021 (Ú. v. EÚ L 356, 2021, s. 1) (ďalej len „Aarhuské nariadenie“).

15 Komisia napadnutým rozhodnutím zamietla žiadosť o preskúmanie, ktorú podala žalobkyňa, ako neprípustnú, a to z dôvodu, že sporná námietka nie je „správnym aktom“ v zmysle článku 2 ods. 1 písm. g) Aarhuského nariadenia, keďže táto námietka neobsahuje žiadne ustanovenie, ktoré by mohlo byť v rozpore s právom životného prostredia vymedzeným v článku 2 ods. 1 písm. f) uvedeného nariadenia. Podľa jej názoru predloženie spornej námietky proti prijatiu nových pravidiel v rámci IOTC nemá žiadny negatívny vplyv na ciele politiky Únie v oblasti životného prostredia.

Návrhy účastníkov konania

16 Žalobkyňa, ktorú v konaní podporuje Blue Marine Foundation, navrhuje, aby Všeobecný súd:

– zrušil napadnuté rozhodnutie,

– uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania.

17 Komisia, ktorú v konaní podporuje Španielske kráľovstvo a Francúzska republika, navrhuje, aby Všeobecný súd:

– žalobu zamietol,

– uložil žalobkyni povinnosť nahradiť trovy konania.

Právne posúdenie

18 Žalobkyňa na podporu žaloby uvádza tri žalobné dôvody. Prvý žalobný dôvod je v podstate založený na porušení článku 2 ods. 1 písm. f) Aarhuského nariadenia. Druhý žalobný dôvod je založený na porušení zásady predbežnej opatrnosti. Tretí žalobný dôvod je založený na porušení nariadenia Rady (ES) č. 1224/2009 z 20. novembra 2009, ktorým sa zriaďuje systém kontroly Spoločenstva na zabezpečenie dodržiavania pravidiel spoločnej politiky v oblasti rybného hospodárstva a ktorým sa menia a dopĺňajú nariadenia (ES) č. 847/96, (ES) č. 2371/2002, (ES) č. 811/2004, (ES) č. 768/2005, (ES) č. 2115/2005, (ES) č. 2166/2005, (ES) č. 388/2006,

(ES) č. 509/2007, (ES) č. 676/2007, (ES) č. 1098/2007, (ES) č. 1300/2008, (ES) č. 1342/2008 a ktorým sa zrušujú nariadenia (EHS) č. 2847/93, (ES) č. 1627/94 a (ES) č. 1966/2006 (Ú. v. EÚ L 343, 2009, s. 1).

19 Prvým žalobným dôvodom žalobkyňa, ktorú podporuje nadácia Blue Marine Foundation, v podstate tvrdí, že Komisia nepostupovala správne, keď zamietla jej žiadosť o preskúmanie spornej námietky ako neprípustnú z dôvodu, že táto námietka neobsahuje „ustanovenia, ktoré môžu byť v rozpore s právom životného prostredia“ v zmysle článku 2 ods. 1 písm. g) Aarhuského nariadenia. Sporná námietka totiž porušuje jednak zásadu predbežnej opatrnosti a jednak nariadenie č. 1224/2009. Takéto porušenia predstavujú porušenia práva Únie v oblasti životného prostredia, nezávisle od implementovania uznesenia č. 23/02 do právneho poriadku Únie.

20 Komisia, ktorú podporuje Španielske kráľovstvo a Francúzska republika, spochybňuje argumentáciu žalobkyne. V prvom rade tvrdí, že prvý žalobný dôvod je neprípustný, keďže všeobecne odkazuje na žiadosť o preskúmanie. Neobsahuje teda podstatné skutkové a právne okolnosti, z ktorých vychádza. Subsidiárne tvrdí, že prvý žalobný dôvod nie je dôvodný. Žalobkyňa totiž nepreukázala, akým spôsobom by sporná námietka mohla mať negatívny vplyv na dosiahnutie cieľov politiky Únie v oblasti životného prostredia, uvedených v článku 191 ZFEÚ.

21 Komisia v tejto súvislosti zdôrazňuje, že rozhodnutie vzniesť námietku proti prijatiu nových pravidiel IOTC – pri súčasnom rešpektovaní existujúceho právneho rámca Únie – nemôže mať negatívne účinky na ciele politiky Únie v oblasti životného prostredia, a teda ako také nie je spôsobilé porušovať právo životného prostredia v zmysle článku 2 ods. 1 písm. f) Aarhuského nariadenia.

O prípustnosti prvého žalobného dôvodu

22 Pokiaľ ide o prípustnosť prvého žalobného dôvodu, Komisia bez osobitného odôvodnenia uvádza, že žalobkyňa len opakuje dôvody svojej žiadosti o vnútorné preskúmanie.

23 V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že podľa článku 76 písm. d) Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu má každá žaloba obsahovať predmet konania a stručné zhrnutie žalobných dôvodov, pričom toto označenie musí byť dostatočne jasné a presné, aby umožnilo žalovanému pripraviť si svoju obranu a Všeobecnému súdu vykonať preskúmanie, a to prípadne bez ďalších podporných informácií (rozsudok zo 7. marca 2017, United Parcel Service/Komisia, T-194/13, EU:T:2017:144, bod 191).

24 Treba tiež pripomenúť, že na prípustnosť žaloby pred Všeobecným súdom sa najmä vyžaduje, aby z jej samotného textu vyplývali podstatné skutkové a právne okolnosti, na ktorých sa zakladá, a to aspoň stručne, pritom však koherentným a pochopiteľným spôsobom. Aj keď text žaloby môže byť v konkrétnych bodoch podporený a doplnený odkazmi na určité časti priložených dokumentov, všeobecný odkaz na iné písomnosti, aj keď tvoria jej prílohu, nemôže nahradiť nedostatok podstatných častí právnej argumentácie, ktorá podľa vyššie uvedených ustanovení tvorí náležitosť žaloby (pozri rozsudok zo 7. marca 2017, United Parcel Service/Komisia, T-194/13, EU:T:2017:144, bod 192 a citovanú judikatúru).

25 V prejednávanej veci zo znenia bodov 48 až 51 žaloby týkajúcich sa prvého žalobného dôvodu, ako aj z bodov 42 až 47 žaloby týkajúcich sa pojmu „ustanovenia, ktoré môžu byť v rozpore s právom životného prostredia“, treba konštatovať, že skutkové a právne okolnosti, na ktorých žalobkyňa zakladá svoju argumentáciu, ako je zhrnutá v bode 19 vyššie, sú bezprostredne zrozumiteľné

vzhľadom na znenie samotnej žaloby, a to aj napriek tomu, že žalobkyňa na účely preukázania toho, že sporná námietka porušuje zásadu predbežnej opatrnosti, ako aj nariadenie č. 1224/2009, odkazuje na svoju žiadosť o vnútorné preskúmanie a na svoj druhý a tretí žalobný dôvod.

26 Z vyššie uvedených úvah vyplýva, že v rozpore s tým, čo tvrdí Komisia, je s ohľadom na požiadavky článku 76 písm. d) rokovacieho poriadku prvý žalobný dôvod prípustný.

O dôvodnosti prvého žalobného dôvodu

27 Podľa článku 10 ods. 1 Aarhuského nariadenia každá MVO alebo iní príslušníci verejnosti, ktorí spĺňajú kritériá stanovené v článku 11 tohto nariadenia, sú oprávnení požiadať o vnútorné preskúmanie inštitúciu alebo orgán Únie, ktoré správny akt prijali, alebo v prípade údajnej správnej nečinnosti ho prijať mali, a to z dôvodu, že daný akt alebo nečinnosť je v rozpore s právom životného prostredia v zmysle článku 2 ods. 1 písm. f) uvedeného nariadenia. Takáto žiadosť sa podáva písomne a v lehote najviac osem týždňov po prijatí, oznámení alebo zverejnení správneho aktu, podľa toho, čo nastane najneskôr, alebo v prípade údajnej správnej nečinnosti osem týždňov po termíne, do ktorého sa mal správny akt prijať. V žiadosti sa uvedú dôvody na preskúmanie.

28 Článok 2 ods. 1 písm. g) Aarhuského nariadenia vymedzuje pojem „správny akt“ na účely uvedeného nariadenia ako „nelegislatívny akt prijatý inštitúciou alebo orgánom Únie, ktorý má právne a vonkajšie účinky a obsahuje ustanovenia, ktoré môžu byť v rozpore s právom životného prostredia v zmysle článku 2 ods. 1 písm. f)“.

29 Podľa článku 2 ods. 1 písm. f) Aarhuského nariadenia pojem „právo životného prostredia“ znamená „právne predpisy Únie, ktoré bez ohľadu na svoj právny základ prispievajú k dosahovaniu cieľov environmentálnej politiky Únie, ako je stanovené v [Zmluve]: zachovanie, ochrana a zvyšovanie kvality životného prostredia, ochrana zdravia ľudí, šetrné a racionálne využívanie prírodných zdrojov a presadzovanie opatrení na medzinárodnej úrovni na riešenie regionálnych alebo celosvetových problémov životného prostredia“.

30 Za týchto okolností je prípustnosť žiadosti o vnútorné preskúmanie skutočne podmienená existenciou správneho aktu alebo nečinnosti správneho orgánu, ktoré môžu byť v rozpore s právom životného prostredia v zmysle Aarhuského nariadenia (uznesenie zo 6. júna 2024, Asociația pentru Energie Curată și Combaterea Schimbărilor Climatice/Rada, T-1151/23, neuverejnené, EU:T:2024:391, bod 12).

31 Práve s prihliadnutím na tieto úvahy treba preskúmať tvrdenia žalobkyne a určiť, či Komisia mohla zamietnuť žiadosť o preskúmanie spornej námietky ako neprípustnú z dôvodu, že táto námietka neobsahuje „ustanovenia, ktoré môžu byť v rozpore s právom životného prostredia“ v zmysle článku 2 ods. 1 písm. g) Aarhuského nariadenia.

32 V prejednávanej veci Komisia v napadnutom rozhodnutí tvrdí, že žalobkyňa sa obmedzila na predloženie námietky podľa článku IX ods. 5 dohody o založení [IOTC]. Tento úkon mal za dôsledok to, že uznesenie č. 23/02 sa nestalo pre Úniu záväzným, a teda Únia nebola povinná implementovať toto uznesenie do svojho právneho poriadku.

33 Podľa Komisie tak „podanie námietky proti prijatiu nových pravidiel – pri súčasnom rešpektovaní existujúceho právneho rámca Únie, vrátane práva Únie v oblasti životného prostredia – nemá negatívny vplyv na ciele environmentálnej politiky Únie a ako také nie je spôsobilé porušovať právo životného prostredia v zmysle článku 2 ods. 1 písm. f) Aarhuského nariadenia“ (bod 2.1 napadnutého rozhodnutia).

34 Na úvod je potrebné uviesť, že Komisia nezamietla žiadosť o preskúmanie ako nedôvodnú z dôvodu, že by sporná námietka nebola v rozpore s právom životného prostredia, ale zamietla ju ako „neprípustnú“ z dôvodu, že táto námietka neobsahuje žiadne „ustanoveni[e], ktoré môž[e] byť v rozpore s právom životného prostredia“ v zmysle článku 2 ods. 1 písm. f) Aarhuského nariadenia, a že preto nepredstavuje „správny akt“ v zmysle článku 2 ods. 1 písm. g) tohto nariadenia.

35 V tejto súvislosti treba poukázať na to, že správnymi aktmi, ktoré môžu byť predmetom žiadosti o vnútorné preskúmanie podľa článku 10 Aarhuského nariadenia, sú v súlade s článkom 2 ods. 1 písm. g) tohto nariadenia nelegislatívne akty prijaté inštitúciou alebo orgánom Únie, ktoré majú právne a vonkajšie účinky a obsahujú ustanovenia, ktoré môžu byť v rozpore s právom životného prostredia v zmysle článku 2 ods. 1 písm. f) tohto nariadenia.

36 V prejednávanej veci Komisia považovala žiadosť o preskúmanie podanú žalobkyňou za neprípustnú len z toho dôvodu, že táto žiadosť sa netýkala aktu obsahujúceho ustanovenia, ktoré by mohli byť v rozpore s právom životného prostredia. Treba tak uviesť, že Komisia nezamietla žiadosť o vnútorné preskúmanie ako neprípustnú z dôvodu, že by v danom prípade neboli splnené ďalšie podmienky uvedené v článku 10 ods. 1 Aarhuského nariadenia, pokiaľ ide o takéto žiadosti, alebo ďalšie podmienky vyplývajúce z článku 2 ods. 1 písm. g) Aarhuského nariadenia, pokiaľ ide o pojem „správny akt“.

37 Pokiaľ ide o otázku, či sa predmetná žiadosť o preskúmanie týkala aktu, ktorý môže byť v rozpore s právom Únie v oblasti životného prostredia, treba pripomenúť, že podľa odôvodnenia 10 nariadenia 2021/1767 pri posudzovaní toho, či správny akt obsahuje ustanovenia, ktoré by vzhľadom na svoje účinky mohli byť v rozpore s právom životného prostredia, je potrebné zvážiť, či by takéto ustanovenia mohli mať negatívny vplyv na dosiahnutie cieľov politiky Únie v oblasti životného prostredia, stanovených v článku 191 ZFEÚ, medzi ktoré patrí „rozvážne a racionálne využívanie prírodných zdrojov“ a „podpora opatrení na medzinárodnej úrovni na riešenie regionálnych alebo celosvetových problémov životného prostredia“.

38 Žalobkyňa, ktorú už počas tohto správneho konania podporovala Blue Marine Foundation, vo svojej žiadosti o preskúmanie tvrdí, že sporná námietka by mohla byť v rozpore so zásadou predchádzania škodám, zakotvenou v článku 191 ZFEÚ. Okrem toho podľa jej názoru sporná námietka konkrétne porušuje článok 2 ods. 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1380/2013 z 11. decembra 2013 o spoločnej rybárskej politike, ktorým sa menia nariadenia Rady (ES) č. 1954/2003 a (ES) č. 1224/2009 a zrušujú nariadenia Rady (ES) č. 2371/2002 a (ES) č. 639/2004 a rozhodnutie Rady 2004/585/ES (Ú. v. EÚ L 354, 2013, s. 22), t. j. ustanovenie, v ktorom sa stanovujú ciele spoločnej rybárskej politiky (SRP), a to predovšetkým, že „v rámci spoločnej rybárskej politiky sa na riadenie rybárstva uplatňuje prístup predbežnej opatrnosti a cieľom tejto politiky je zabezpečiť, aby sa pri využívaní živých morských biologických zdrojov populácií lovených druhov obnovovali a udržiavali nad úrovňami, pri ktorých možno dosiahnuť maximálny udržateľný výnos“.

39 Podľa žalobkyne bola sporná námietka aj v rozpore s nariadením č. 1224/2009 o kontrole týkajúcej sa SRP. Žalobkyňa v tejto súvislosti zdôrazňuje, že článok 14 ods. 3 tohto nariadenia stanovuje, že „povolená miera tolerancie pri odhadoch množstva rýb ponechaných na palube zaznamenaných do rybárskeho denníka v kilogramoch… je 10 % na každý druh“. Podľa žalobkyne masívne využívanie FAD francúzskymi a španielskymi flotilami v Indickom oceáne na lov tuniakov prispieva k prekročeniu odhadov v tomto smere.

40 Z uvedeného vyplýva, že dôvody preskúmania, ktoré žalobkyňa uviedla vo svojej žiadosti o preskúmanie, sa týkajú potenciálnych porušení konkrétnych ustanovení práva životného prostredia, ktoré zakotvujú najmä zásadu predbežnej opatrnosti v oblasti SRP.

41 V tejto súvislosti treba uviesť, ako vyplýva predovšetkým z bodov 10 a 11 vyššie, že v druhom a treťom odôvodnení uznesenia č. 23/02 sa ako cieľ uvádza ochrana populácií rýb.

42 Únia tak prostredníctvom podania spornej námietky aktívne namietala proti prijatiu opatrení zameraných na zvýšenú ochranu určitých populácií rýb. Konkrétne mala uvedená námietka za dôsledok to, že Únia nebola povinná zaviesť a implementovať do svojho právneho poriadku opatrenia stanovené v uznesení č. 23/02.

43 V dôsledku uvedeného v rozpore s tým, čo uviedla Komisia v napadnutom rozhodnutí, a napriek tomu, že sporná námietka nemala za následok žiadnu zmenu stavu práva Únie v oblasti životného prostredia, táto námietka mohla mať negatívne účinky na dosahovanie cieľov politiky Únie v oblasti životného prostredia, uvedených v článku 191 ZFEÚ.

44 V tejto súvislosti treba uviesť, že z odôvodnenia 11 Aarhuského nariadenia vyplýva, že aj nečinnosť môže byť predmetom žiadosti o preskúmanie, hoci aj platí, že už zo samotnej podstaty veci v prípade takejto nečinnosti neexistuje žiadna zmena práva Únie v oblasti životného prostredia.

45 Za týchto okolností Komisia nepostupovala správne, keď zamietla žiadosť žalobkyne o preskúmanie ako neprípustnú z dôvodu uvedeného v napadnutom rozhodnutí bez toho, aby z meritórneho hľadiska preskúmala, či dôvody na preskúmanie, ktoré uvádzala žalobkyňa, mohli vyvolať hodnoverné, t. j. opodstatnené pochybnosti, pokiaľ ide o posúdenie práva životného prostredia inštitúciou alebo orgánom Únie pri podaní spornej námietky (pozri v tomto zmysle rozsudky z 12. septembra 2019, TestBioTech a i./Komisia, C-82/17 P, EU:C:2019:719, bod 69, a zo 6. októbra 2021, ClientEarth/Komisia, C-458/19 P, EU:C:2021:802, bod 60).

46 V dôsledku uvedeného treba prvému žalobnému dôvodu vyhovieť a napadnuté rozhodnutie zrušiť, pričom druhý a tretí žalobný dôvod nie je potrebné preskúmať.

O trovách

47 Podľa článku 134 ods. 1 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže Komisia nemala vo veci úspech, znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania žalobkyne v súlade s jej návrhmi.

48 Podľa článku 138 ods. 1 rokovacieho poriadku členské štáty a inštitúcie, ktoré vstúpili do konania ako vedľajší účastníci konania, znášajú svoje vlastné trovy konania. Španielske kráľovstvo a Francúzska republika tak znášajú svoje vlastné trovy konania.

49 Podľa článku 138 ods. 3 tohto rokovacieho poriadku Všeobecný súd môže rozhodnúť, že svoje vlastné trovy konania znášajú aj iní vedľajší účastníci konania než vedľajší účastníci konania uvedení v odsekoch 1 a 2 tohto článku. Blue Marine Foundation, ktorá do konania vstúpila ako vedľajšia účastníčka konania na podporu návrhov žalobkyne, znáša svoje vlastné trovy konania, keďže nenavrhla, aby bola Komisii uložená povinnosť nahradiť trovy konania.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (siedma rozšírená komora)

rozhodol takto:

1. **Rozhodnutie Európskej komisie oznámené organizácii Bloom listom z 30. augusta 2023 so značkou Ares (2023) 5917994, ktorým bola jej žiadosť o vnútorné preskúmanie listu Komisie týkajúceho sa námietky proti uzneseniu č. 23/02 o riadení zariadení na zhlukovanie rýb v oblasti pôsobnosti Komisie pre tuniaky z Indického oceánu zamietnutá ako neprípustná, sa zrušuje.**

2. **Komisia znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania, ktoré vznikli organizácii Bloom.**

3. **Španielske kráľovstvo, Francúzska republika a Blue Marine Foundation znášajú svoje vlastné trovy konania.**

Kowalik-Bańczyk Buttigieg Hesse

Dimitrakopoulos Ricziová

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 23. júla 2025.

Podpisy